

do Umowy z dnia na realizację programu „Pomoc w zakresie finansowania kosztów zarządzania infrastrukturą kolejową, w tym jej utrzymania i remontów do 2023 roku”

Metoda alokacji kosztów do poszczególnych rodzajów usług oferowanych aplikantom w zakresie obiektów infrastruktury usługowej

Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2016 poz. 1923), dalej zwana „ustawą 2016”, nałożyła na DSDiK, jako operatora obiektów infrastruktury usługowej, obowiązek sporządzenia regulaminu dostępu do obiektu infrastruktury usługowej, który zawiera m. in. wysokość opłat za dostęp do przedmiotowych obiektów.

Zgodnie z art. 1 pkt 4 lit. r ustawy 2016 operator obiektu infrastruktury usługowej to podmiot wykonujący działalność polegającą na zarządzaniu obiektem infrastruktury usługowej lub świadczeniu na rzecz przewoźników kolejowych co najmniej jednej z usług, o których mowa w ust. 2 i 3 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019r., poz. 710 z późn. zm.) dalej zwaną „ustawą o transporcie kolejowym”. Natomiast na podstawie art. 1 pkt 4 lit. s ustawy 2016 stacja pasażerska to obiekt infrastruktury usługowej obejmujący dworzec kolejowy lub perony wraz z infrastrukturą umożliwiającą pasażerom dostarcie do peronów, pieszo lub pojazdem, z drogi publicznej lub dworca kolejowego.

DSDiK jest zarządcą linii kolejowej nr 311, na której znajdują się 2 przystanki osobowe będące obiektami infrastruktury usługowej. W myśl art. 36j ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym przewoźnikom kolejowym udostępniania jest powierzchnia przeznaczona do odprawy podróżnych lub umieszczania dodatkowych informacji handlowych.

Zgodnie z art. 36e ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym operator określa wysokość opłat, które pobiera od przewoźników kolejowych za dostęp do obiektu.

DSDiK jako operator obiektu infrastruktury usługowej – stacja pasażerska określiła koszty udostępniania stacji pasażerskiej biorąc pod uwagę:

- koszty bieżącego utrzymania i konserwacji peronów, w tym m.in.: utrzymania estetyki i czystości, utrzymania i naprawy elementów wyposażenia przystanków;
- koszty oświetlenia i monitoringu;
- koszty przeglądów peronów;
- koszty unifikacji infrastruktury peronowej do przyjętego przez zarządcę standardu.

Stawkę jednostkową udostępniania stacji pasażerskiej w zakresie udostępniania powierzchni nośników informacji DSDiK wyznaczono jako iloraz średniomiesięcznych środków finansowych przeznaczonych na przystanki kolejowe przez średnią powierzchnię peronów zarządzanych przez DSDiK.